

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

liii [i.e. x]. Actus ver[us] nequit fieri falsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

est adæquatè intrinseca, cùm potentia intentionales non tantùm à nuda actuū entitate, sed simul ab objectis, quatenus hæc terminant actus, perficiantur, ut patet in visione beatifica.

X. Nihilominùs actus, qui semel fuit verus (actum enim omninò eundem, qui jam est verus, potuisse esse falsum, sequitur ex dictis) non potest ex vero fieri falsus; actus enim semel repræsentans objectum sicut est, semper repræsentat objectum, sicut est; quia hic actus: *Petrus currit*: vel affirmat Petrum currere toto tempore, quo durat propositio, vel pro determinato tempore. v. g. pro instanti A, vel pro indeterminato aliquo tempore; & erit semper verus, Petro currente vel toto isto, vel determinato isto, vel pro aliquo tempore, etsi continuetur dein propositio pro alio tempore, quo non currit Petrus; quia pro illo eum currere non affirmat. Sic quando dicitur *Petrus currit nunc*: vel intelligitur idem *nunc* instantis, vel diversum (cum *nunc* significet tantùm tempus præsens, vel hoc, vel illud) vel pro isto *nunc* vel pro alio *nunc* affirmatur currere. Sic si dicatur: *Petrus currit tertio quadrante proximè*

sequente, posito quod eo quadrante currat Petrus, erit actus verus, etsi continuetur dein post tertium quadrantem, quando Petrus non currit amplius. Idem denique est circa prophetias Scripturæ, v. g. dum dicitur: *Virgo pariet & concipiet*: quæ nunc sunt, & in æternum erunt veræ, si *pariet* non significet tempus futurum post hoc instans, sed futurum, post tempus, quo Isaias hoc dicebat. Veritas ergo ideo non est actui non essentialis, quia ab eo separari potest, sed quia potuisset ab eo separari, quia potuisset idem actus, qui nunc est verus, esse falsus, objecto aliter se habente, quam jam se habet.

XI. Veritas propriè formalis & in dicendo seu perfecta, conformitas nimirum cognitionis dicentis seu enuntiantis & determinantis se ad alterutram partem contradictionis, soli convenit iudicio: veritas tamen in repræsentando seu veritas inchoata, quæ est sine affirmatione & negatione, tam apprehensioni simplici, quam complexæ convenit; sic enim apprehensio contra imperium voluntatis jubentis repræsentari hominem, repræsentans piscem, adhuc objecto suo est
con-